

Det fremgår af flere af redegørelserne, at nogle kommuner planlægger eller har gennemført kapacitetsudvidelser, mens der ikke synes at have været tale om nedlæggelser. Kun i få af kommunerne er der sket ændringer i visitationspraksis. Ændringerne består bl.a. i nedsættelse af visitationsudvalg.

Udviklingsrådenes redegørelser tegner et billede af, at langt hovedparten af kommunerne (mellem 65 og 80 pct.) både visiterer børn og unge til særlige dag- og klubtilbud i egen kommune og i andre kommuner. Visitationer foretages primært ud fra hensyn til nærhedsprincippet, forældrenes ønsker samt hensynet til behovet for et specialiseret tilbud. Enkelte kommuner angiver dog økonomiske hensyn som baggrund for visitation til tilbud i egen kommune.

3.3.3 Vedligeholdelsestræning til børn og unge

Ifølge udviklingsrådenes redegørelser er der i flere regioner et stigende behov for vedligeholdelsestræning af børn og unge, mens udviklingen i de andre regioner er nogenlunde stabil, dog med markante udsving mellem kommunerne. Generelt benyttes bestemmelsen dog fortsat kun i meget begrænset omfang.

I én region er antallet af børn og unge, der modtager vedligeholdelsestræning, næsten fordoblet siden 2007 fra 40 til 70 brugere. Udviklingsrådet bifalder udviklingen, som vurderes at være et resultat af, at udviklingsrådet i sidste redegørelse anbefalede kommunerne at have fokus på området.

Flere kommuner har udvidet deres tilbud om vedligeholdelsestræning i 2008, og én kommune forventer yderligere udvidelser i 2009. En anden kommune efterspørger mere udførlige retningslinjer for anvendelsen af servicelovens § 44.

Et udviklingsråd konkluderer, at den begrænsede benyttelse af vedligeholdelsestræning efter servicelovens § 44 skyldes aktiviteter på andre områder. Det kan f.eks. være træningstilbud i forbindelse med skole- eller pasningsordninger, vederlagsfri fysioterapi på privatklinikker samt hjemmetræning. Det pågældende udviklingsråd har haft fokus på området i 2008.

Udviklingsrådenes redegørelser tegner et billede af, at en stor del af kommunerne (mellem 25 og 50 pct.) udelukkende visiterer til vedligeholdelsestræning i egen kommune.

3.3.4 Ledsageordningen til børn og unge

Ledsageordningen til børn og unge anvendes ifølge udviklingsrådenes redegørelser i meget

begrænset omfang, og behovet vurderes som uændret i 2008.

En del kommuner oplyser, at ordningen slet ikke benyttes i deres kommuner. Nogle af disse giver udtryk for, at ordningen er utilstrækkelig, da handicappede børn med behov for ledsagelse oftest har brug for anden hjælp udover ledsagelsen, f.eks. socialpædagogisk bistand. I stedet for ledsageordningen benytter kommunerne derfor fx kontaktpersonordningen til børn med handicap.

Et enkelt udviklingsråd opfordrer indenrigs- og socialministeren til at tage initiativ til at ændre bestemmelsen, så ledsagelse også kan tilbydes til børn ned til 12 år.

3.3.5 Anbringelser og forebyggende foranstaltninger i forhold til børn og unge med handicap

Tre af udviklingsrådene beskriver et behov for at sætte fokus på anbringelser og forebyggende foranstaltninger i forhold til børn og unge med handicap.

Et udviklingsråd formoder, at der i regionen er underkapacitet af anbringelsessteder målrettet børn med handicap og opfordrer til at gennemføre en undersøgelse. Der har i regionen været kapacitetsudvidelser i 2008. Et andet udviklingsråd skriver, at kommunerne i regionen oplever et behov for, at der inden for anbringelsesområdet sættes fokus på nydiagnosticerede børn med en autismspektrumforstyrrelse. Samme udviklingsråd beskriver en stærk stigning i behovet for familiebehandling for familier i regionen med børn med ADHD og autismspektrumforstyrrelser.

En kommune oplever stigende behov for aflastning inden for området børn og unge med autismspektrumforstyrrelser, mens en anden angiver at have svært ved at finde aflastningsfamilier til handicappede børn og unge generelt.

3.3.6 Udsatte børn og unge

På området for udsatte børn og unge har anvendelsen af forebyggende foranstaltninger været enten stigende eller uændret. Det samme gør sig gældende omkring anbringelser af børn og unge. Kommunerne oplyser, at både tidlig indsats og indsatsen over for udsatte unge er områder, der er stor fokus på i kommunernes praksis.

Flere udviklingsråd anbefaler, at det undersøges, hvorvidt stigningen i anvendelsen af forebyggende foranstaltninger på sigt medfører færre anbringelser og reelt har en forebyggende effekt. I den forbindelse nævnes vigtigheden af, at